

11 ФЕВРУАРИ — СВЕТИ МЪЧЕНИК ГЕОРГИ СОФИЙСКИ НОВИ

Св. мъченик. Георги Софийски Нови се родил от благочестиви родители българи Димитър и Сара в градеца Кратово, Македония. След като бил научен да чете и да пише, той усвоил занаята златарство. Като останал без баща, красивият и умен юноша бил принуден да избяга в големия град София, защото на турците било по-лесно в малкия град да го вземат насила в своята вяра и в еничерската войска. Но и тук завистливото око на турците скоро открило редките качества на неговата външна и вътрешна красота, затова те изпратили при него един свой книжник уж с поръчка, а в същност да поведе разговор с него по въпросите на вярата, Георги, макар да бил само на 18 години, със своите умни въпроси и отговори заставил своя посетител да млъкне засрамен. Тогава турчинът се върнал при ония, които го изпратили и казал, че този човек е опасен за моха-меданството и насила трябва да бъде потурчен.

И ето, кадията (съдията) повикал Георги уж за поръчка. Като го видял, той бил поразен от неговата изключителна красота. Отново започнал разговор за вярата, и младият християнин добре съумял от една страна да защити своята вяра, а от друга — неопровержимо да докаже тъмнотата на мохамеданството. Присъстващите турци силно се озлобили и Отвели свети Георги в затвора. Свещеникът, в чийто дом св. Георги пребивавал и при когото се изповядвал, успял да се добере до него, за да му вдъхне твърдост в изповедничеството.

Когато втори и последен път бил повикан пред съда, мъченикът така се защитил с доказателства от двете вери, че кадията не го намерил виновен в нищо, обаче не бил в състояние да го защити от своите разярени еди-новерци, поради което го предоставил в техни ръце. Тогава те повели Георги към градската стъгда, гдето запалили голям огън, в който хвърлили мъченика с вързани ръце. Когато връзките изгорели и ръцете се освободили, той започнал да се кръсти и да се моли, като накрая казал: «Господи Иисусе Христе, в Твоите ръце предавам духа си!» Тогава един разярен турчин го ударил по главата с едно дърво и той паднал мъртъв. Това, станало на 11 февруари 1515 година.

Колкото и да се старали турците да изгорят на прах тялото му, това не им се удало: дървата изгаряли, а тялото оставало цяло! През нощта някой от християните тайно донесъл тялото на мъченика в древната църква «Св. Марина» (тя се намирала в двора на днешната Софийска митрополия), гдето и го погребали тържествено, след като получили благосклонното разрешение на кадията. Служба му съставил някой още в

древно време, а житието му било съставено от софийския свещеник «поп Пею», чието име останало в акростиха на канона, и в чийто дом пребивавал св. Георги. Както свидетелствува житиеписецът на св. мъченик Николай Софийски, Матей Граматик, подир някое време светите мощи на мъченика Георги били поставени в някоя от софийските църкви (може би същата I «Св. Марина») за общо народно поклонение. Сега не се знае, къде се намират те. Една част от тях сега се съхранява в Драгалевския манастир.